

[Jørgen Jensen]

ringen, som har bedst kontakt til erhvervslivet, vil være med til at forlænge denne lov, som i forvejen var en byrde for erhvervslivet. Det er vi nu ikke så meget imod, men imod, at man forlænger den nogle få uger, ja, måske kun nogle dage, for den skal jo kun forlænges, så længe handelsministeren mener det er nødvendigt for at få den aftale klar, som skal gribe ind i overenskomstsituationen.

Det er rigtigt, at det har været vanskeligt at få en fornuftig behandling i udvalget af dette lovforslag, men et enkelt spørgsmål til kunne måske besvares af handelsministeren: hvor mange retssager har der egentlig været på grundlag af den prislov, som man nu vil forlænge? Hvor mange retssager har det været nødvendigt at rejse, og hvordan har udviklingen været i de retssager, og hvad forventer man af nye retssager på grund af den forlængelse, som her finder sted?

Som sagt vil regeringen ikke offentliggøre sine planer, og derfor kan det være nødvendigt, at andre gør det i den nuværende situation.

Det er jo en kendsgerning, at når vi har fået denne lov, er det, fordi det ikke er gået sådan, som statsministeren ønskede det. Statsministeren har jo gang på gang sagt: lad nu parterne forhandle i ro, lad os nu se, om de ikke kan blive enige. Samtidig var man vidende om, at tidligere indgreb ved augustforligene i overenskomsterne, ikke alene de bestående, men også dem, der vil komme omkring dyrtidsreguleringen, den gentagne udtalelse om nødvendigheden af en nulløsning, henvisningen til de økonomiske problemer, som var med til at give baggrund for Arbejdsgiverforeningens minuskrav, har umuliggjort reelle forhandlinger på arbejdsmarkedet. Alligevel sagde man altså: lad os nu se, om de ikke kan blive enige.

Ingen kan være i tvivl om, at formålet, ønsket, var, at der skulle komme et mæglingsforslag eller en skitse til et mæglingsforslag, man kunne sende ud til afstemning og gennem en hetz mod arbejderklassen få den lokket til at stemme ja til. Så stod regeringen bedre. Nu ser det ud til, at det ikke lykkes, for man har spillet for højt spil, og derfor må man gøre noget andet. Derfor må man simpelt hen nu prøve på, om man ikke kan finde en helhedsløsning.

Det, der reelt er sagen i dag, er vel, at er der uenighed mellem socialdemokratiet og venstre i regeringen, så er det ikke om det sigte, at de krav, der var rejst om kortere arbejdstid, en mindstebetaling på 40 kr., længere ferie, vil man gennemføre. Nej, der er enighed om, at det skal fjernes. Det, der er uenighed om, er vel nærmere, hvad man skal kalde den tvungne opsparring, som skal med i et forlig, om den skal kaldes ØD eller den skal kaldes en investerings- og beskæftigelsesfond. Det er alene navnet, man er uenig om, og denne uenighed er måske også så stor, at vi kan risikere at få et valg. Men der er ingen tvivl om, hvad det er, man vil gøre, selv efter et valg. Her er det et spørgsmål om at føre en hårdhændet politik imod arbejderklassen.

Jeg vil også godt spørge statsministeren, hvis ikke handelsministeren vil svare: hvad med de rygter, der har været i pressen i de seneste dage om, at man har en klar aftale, der har ligget lige fra december måned? Det er jeg ikke forbavset over, jeg har selv henvist til allerede i december måned på LO-skolen, at der lå en sådan aftale, det blev heller ikke benægtet af Thomas Nielsen dengang. Der var meget, der gjorde, at regeringspartierne kunne blive enige om, at den trussel, som lå i de penge, der var tvangsopsparet i ATP, måtte man fjerne. Det er da klart, at venstre ikke ønskede, at de skulle overføres til en ØD-fond, det kunne de ikke bære over for de andre borgerlige partier. På den anden side var det lige så klart, at regeringen ikke ønskede, at disse penge skulle udbetales, således at menneskene kunne få lov til at bruge de penge og dermed øge omsætningen og øge beskæftigelsen.

Derfor passede det alt for godt, at disse penge skulle bruges til at narre arbejderklassen i den nuværende situation. Derfor sagde vi allerede dengang til arbejderklassen: pas på, det, de skal bruges til, er bl. a. at bilde dig ind, at der bliver lavet en forbedret ferieordning. Nu kan du få lov til at holde fri for dine egne penge. Det er jo reelt det, der bl. a. er sagt i pressen, at der er enighed om, at man i 1980 og 1981 skal kunne holde fri, og at man skal betale det med de penge.

Og så det lille fif med, at man forhøjer ferieprocenten med 2,5. Ja men hvad er det, man har taget fra arbejderne? Det er to portioner dyrtidstillæg, 1 kr. 20 øre. Og så giver